

complet cap objecte, han sigut suficients pera donar idea de les formes més usuals, que son les de les «scurulæ» de que parla Martial, haventn'hi de molt variades dimensions. També s'hi

Fig. 33. — Fragments ceràmichs de les excavacions de Solsona

trobaren troços de motllos (fig. 32), altres utensilis pera la fabricació dels objectes fragmentats (fig. 33) y un petit bronze que reproduim (fig. 34).

Fig. 34. — Bronze trobat a les excavacions de Solsona

Els dibuixos son, per lo comú, molt senzills y d'un marcadíssim caràcter barbre.

Ab la troballa d'aquests forns en terres de l'antiga Lacetania, s'aferma l'idea que d'un quant temps en aqueixa banda se tenia, de que no tots els objectes d'aquesta ceràmica romana, vermella, ab relleus, ens venia dels gerrers de Arezzo y de la Galia, com de molt temps s'havia cregut.

Les obres d'excavació, molt modestes, son portades a cap esforçadament pel mestre de cases D. Joseph Sagués, qui en el cas present rebé l'ajuda material de D. Joan Vicens, y del propietari de les terres, D. Joseph Sala. — J. F. y T.

La nova estatua de Tarragona

Els alumnes dels últims cursos de l'Institut de segona ensenyança de Tarragona, sots la direcció del professor D. Martí Navarro, varen trobar, el día 29 de Mars de 1912, en els solars veïns de la plaça del Progrés d'aquella ciutat, una hermosa escultura femenina de marbre blanch, a la qual manquen la testa y la mà esquerra.

Vegis en aquest mateix ANUARI l'addendum al treball de Mr. Albertini, *Les sculptures anti-ques du Conventus Tarraconensis*.